

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din,
v Celju po raznašalnih dostavljen-
na 7-50 Din, za inozemstvo 20 DinRačun pri poštnem čekovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

 Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica št. 1,
pritličje, desno.
Telefon interurban št. 65.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglaš po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 86.

Celje, ponedeljek 23. oktobra 1933.

Leto XV.

JANKO Č.

„Pojdimo u Škuf'če!...“

(H koncertu »Oljke« v Narodnem do-
mu v Celju 28. t. m.)

Nad dolgo, zeleno dravsko dolino lega mrak. Za Dobračem je zašlo toplo koroško solnce, pozlatilo divjo Zilo — in v planinah so utihnili zadnji odmevi Avemarije Vasi se spravljajo k počitku.

Za vasjo pa se zbirajo fantje. Nocoj je bila pevska vaja napovedana — nocoj bodo zopet peli za vasjo, da se bo zdravila Mojca in Lojzka, da bo Lenci zaigralo srce. Njen publiček bo pel čez — Hanzi ta mlajši, ki je dečvo snubil. Odgovorila bi mu rada, »sentr pojd', s'm sama...«, pa ne sme, da mama ne bodo slišali. Po dnevu je ljuba dečva grabila za njim, ko je rezal visoko travo v gmajnici — po noči ji poje v zameno. Tevži vabi dečvo v svojo kajžico, ki mu prazna stoji doli v Šmihelu, toda ne more. »Da bi biva lepa ura« — je pela Lojzka, ko se je vračala s polja v vas, če pa ne bo, mu bo pa »krajčič posvava po Dravce dolta« — da bo imel pošto od svoje dečle. Mojca pa bo šla gori v Rute, kjer je zadela nje-nega publička zgrešena krogla. Tam, kjer on sam leži, tam je njeno srce doma.

Vse življenje zgoraj ob Dravi, pod strmimi Karavankami se zrcali v njihovi divni, neprekosljivi pesmi. Ko stopa človek mimo trdnih hiš, ko srka vonj svetlo rdečih razkošnih nageljev z njih oken, vidi, da drugače tudi biti ne more. Daleč po zelenem polju so raztresene bele pike, ki hito delati za jesen in zimo — fantje so v gozdovih in na vožnji, dečle pa koj same. Ljubezen si pa išče duška iz srca, kjer je že vse popolno. Morda je daleč proč njegova dečva doma, morda je še premlada, da bi jo odpeljal domov — pa vse ima čas, vse bo srečno prišlo v vas.

Mi, ki ne moremo hoditi tam gori in doživljati njihove tihe sreče v kmečkih domovih, bomo pohiteli k petju teh domačih pesmi, da se v duhu podamo po skritih stezicah, ob široki Dravi in besneči Zili do njihovih domov. Naši rojaki nas bodo pozdravili s svojo pesmijo — katero so nam v dar za našo ljubezen pustili tedaj ob svojem prihodu pri nas. Danes jo pojemo mi, ki smo jo tedaj s polnim srcem poslušali iz njihovih

grl. Ko bo v soboto zvečer zadonela mogočna »Pojdimo u Škuf'če!« z odra Narodnega doma v Celju, tedaj se podajmo v duhu vsi za njimi in pozdravimo vse naše, gori ostale ljudi prav iz srca. Spomnimo se zopet na nje — to petje naj jim bo v drag pozdrav — v spomin, da jih imamo radi in da jih nismo pozabili. Pojdi-mo torej — dečve in publiči kličejo — pa njihova zelena dolina!

Pomen izložbenega okna za kupujoče občinstvo

 Napisano k pripravam celjskih iz-
ložbenih aranžerjev za nagradno
dekoriranje izložbenih oken

Izložbeno okno je poslovno ogledala modernega trgovca. Dovolj jasno čutimo resnico tega izreka, ako se spominjamo svojih občutkov, ki smo jih imeli, kadar smo šli v kakem zapuščenem podeželskem kraju mimo trgovine z okusno urejenimi izložbenimi okni. Trgovec, ki ima v nerednem in zanemarjenem življenju podeželskega poslovnega človeka še smisel za ta način reklame, se nam je gotovo zdel genij. Več takih trgovcev, ki imajo smisla za lepo izložbeno okno, lahko izpremeni vsako zakotno naselje v prav prijeten kraj, kjer se boš počutil malone kakor v vrvežu malega mesta.

Precenimo pa še občutek, ki ga imamo, ako naletimo v sredini sicer urejenega mesta — na trgovca s poslovnim lokalom brez izložbenih oken ali pa s popolnoma zanemarnimi izložbami. Še huje je z takim trgovcem, ki sicer ima po zaslugi arhitekta ali kogarkoli lepa, vsem zahtevam razvjenega dekoraterja odgovarjajoča okna, pa jim ne posveča nobene pozornosti. Parkrat na leto nameče ali da nametati notri kako neokusno navlako brez vsakega reda in njegovemu pojmu o izložbenem oknu je zadoščeno. Edini dogodek v njegovi izložbi je, kadar mu tovarnar »Schmoll« paste posodi možica, ki kimaje čisti včno enake čevlje in razbija po šipah. Zastonj se pa že trudi, da bi zabaval deco in šolarje več dni. Več uspeha nima niti uniformirana opica v izložbenem oknu. To je pa tudi vse, kar je tak trgovec s svojim izložbenim oknom storil za kupujoče občinstvo. Ni čudno, da tudi občinstvo nima za takega trgovca

drugega nego pomilovalen smehljalj, hiti pa k drugemu, naprednejšemu trgovcu, kjer so lepo urejena in aranžirana okna ter enkrat kar vriskajo v svojem prešernem razkošju, drugič zopet vabljivo privlačijo s svojo solidno lepoto. Toda vedno nekaj novega, vedno življenje. Notranjost take trgovine ni prazna. Prodajalci ne dremlejo za pulji in šef se ne pritožuje čez krizo. Nadvladal jo je. Pomagalo mu je izložbeno okno.

Izložbeno okno je posvetovalni biro kupujočega občinstva. Ali ni vsakdo od nas več kot tretjino vseh drobna-rij, ki jih rabi in ne rabi, kupil, ko je bil nanje opozorjen po izložbenem oknu smiselnega trgovca in večšega aranžerja? K nakupu druge tretjine ga je pa napeljal zgovorni prodajalec. Smelo trdimo: komaj ena tretjina vsega nakupa se vrši brez teh

dveh posredovalcev, zgolj iz stvarnih potreb. Vedno in vedno se zopet radi vračamo k trgovcu, ki ima ta dva spretna pomočnika pri svojem poslovanju. Nič, kar smo kupili, nam končno ni odveč. Denar ni vržen proč in ako moramo hraniti, hranimo drugje. Gorje trgovcu, ki tega ne bi hotel razumeti! Hitro se bo moral spametovati, ker sicer bo spoznal pravilnost dvogovora med odjemalcem in prodajalcem, kateremu mnogokrat prisluhne:

Odjemalec: »Ali gre, gre?«

Prodajalec: »Mora iti, mora, če ne, gremo pa mi!«

»Da ne bomo šli mi,« ne pozabite, pametni trgovci na svoja izložbena okna. Občinstvo zna dobro ceniti to prijazno pozornost napram sebi.

J. Olj,

izložbeni dekorater.

DOMAČE VESTI

d Novo predsedstvo Narodne skupščine in senata. Pred otvoritvijo novega rednega zasedanja sta imeli v petek 20. t. m. obe zbornici Narodnega predstavništva v smislu Ustave predhodni sestanek, na katerem sta izvolili novo predsedstvo. V skupščini in senatu je bil prečitan ukaz o ostavki ministra g. dr. Tomašiča in o imenovanju ministrskega predsednika g. dr. Srškiča za kmetijskega ministra. Za predsednika Narodne skupščine je bil zopet izvoljen dose-danji predsednik dr. Kosta Kumanudi, za podpredsednike Karlo Kovačević, dr. Avdo Hasanbegović in dr. Kosta Popović, za tajnike poslanci Milan Mravlje, Ante Kovač, Dragiša Stanojević, Gavril Milošević in dr. Jevremović, za predsednika senata pa dr. Ljubomir Tomašič, za podpredsednika dr. Miroslav Ploj in dr. Uroš Krulj, za tajnike pa senatorji Miljutin Dragović, dr. Djuro Kotur in dr. Hasan Alibegović. V obeh zbornicah so bile prirejene navdušene ovacije Nj. Vel. kralju. Obe zbornici se po kratkem odmoru zopet sestane-te v začetku novembra, ko bo otvor-jeno redno zasedanje s prestolno be-sedo ali pa s kraljevim ukazom. V tem času se bosta predsedstvi obeh zbornic predstavili in poklonili Nj. Vel. kralju.

d Izprememb^a v vladi. Z ukazom Nj. Vel. kralja je bila 20. t. m. sprejeta ostavka kmetijskega ministra g. dr.

Ljubomira Tomašiča, ki je bil izvoljen za predsednika senata. Za kmetijskega ministra je postavljen pred-sednik vlade g. dr. Milan Srškić.

d Škoda vsled poplav. Katastrofalne septembrske poplave v dravski banovini so napravile 25 do 30 milijonov dinarjev škode. Po ugotovitvah kmetijskega odelka banske uprave znaša škoda na poljih in drugih kulturah 10.990.970 Din. M. dr. je vo-dovje v celjskem srezu zalilo 1.588 ha rodovitne zemlje in je škoda na raz-nih pridelkih ocenjena na 1.079.900 Din. Poškodovanih je bilo tudi 195 ha hmeljišč za 242.500 Din.

d Nove telefonske zveze. Ministrstvo za promet je odredilo, da se otvori telefonski promet med Žalcem ter vsemi mesti v Franciji in Belgiji. Za triminutni pogovor znaša telefon-ska pristojbina pri naši poštni upra-vi 1.35 zlatega franka, ostale pristoj-bine pa so odvisne od razdalje mesta, s katerim se govori.

d Milan Skrbinšek: »Božji volek in drugi. Igre za mladinske odre. Ljubljana 1933. Učiteljska tiskarna. Str. 136. Cena broš. Din 18.—. Priznani gledališki strokovnjak, režiser ljubljanske drame g. Milan Skrbinšek, je zbral v tej zbirki, ki jo je posvetil spominu svojega očeta, šest svojih otroških igric. Uvod je »beseda vod-jem mladinskih odrov in misli za po-uk dece o gledaliških vprašanjih«. Avtor razvija tu svoje misli o dra-

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

42. Kako sem se oženil

Mnogokdaj se mi zahoče mladih let, ko se je sinje nebo smehljal nad mano in sem menil, da mi solnce sreče nikoli ne more zaiti. Koliko daljav sem tedaj prehodil, vsak plot z lahkoto preskočil, povsod bil doma in z veseljem sprejet. Brezskrbno sem pel in vriskal, ničesar se nisem bal, kar mi prinese brzopetni čas.

Zupnik je bil duhovnik po božji volji, lepo me je sprejel, dal mi je sobo v kaplaniji, seveda prazno. Skromno mizo in torkljav stol sem imel, slamnjačo s kožuhljanko, kovčeg, štelajo z deskami za knjige, par sabelj in pušk, šah in gosli, pa svetilko. Dva prtiča in odejo sem tudi premogel. Čeprav sem bil brez denarja, sem se vendarle čutil bogatega.

Zjutraj in opoldne sem jedel, zvečer sem hodil lačen spat, še prej sem čital in muziciral. Zupnik je prišel večkrat k meni in se pošalil:

»Lep razgled imate s tega okna tja v kranjsko deželo, slabi so pač samo dohodki.« In sva hodila v graščino Rudo na tarok.

Na kresni večer v prvem letu mo-jega učiteljevanja sem se vračal do-mov skozi sosednjo vasico. Tam na gričku so žgali kres, bila je družba mladih ljudi, in peli so lepo ubrano: »Grenca francozvska bodi pozdravljena...«

Lep večer je bil in otožno mehka pesem je vplivala name. Pridružil sem se pevcem. Potem smo ob har-moniki zaplesali, skakali čez ogenj in se metali.

Takoj v prvem hipu mi je obstalo oko na brhki deklici. Bila je bosa, gologlava, naravno preprosta, Tonka ji je bilo ime. Še slutil nisem tedaj, da bo to srčkano dekle kedaj moja žena.

Prihodnji popoldan sem zrl s ka-planije dol po dolinici in mislil na-njo, ki mi nje slika ni hotela iz srca. Pa jo zagledam! Po stezici je stopa-la, na glavi je nosila meščič pšenič-nega zrnja. Pa jo povprašam, kdaj se vrne iz mlina, da jo pospremim.

Odgovarja mi, da bo skoro spet tu, in se mi prijazno nasmeji.

Za pol ure sem jo na povratku ustavil. Tako mi je ugajala, da sva se domenila, kje in kedaj se skoro spet snideva.

Drugega dne zarana sem šel k ce-sti za Veliko njivo. Tam je ostrila

koso, dala jo je meni in v treh urah je bil travnik pokošen. Ko je odzvo-nilo sedmo uro, sem se poslovil od nje in za plačilo užil prisrčen pol-jubček. In najina ljubezen je bila razvneta.

Odslej sva se pogosto srečavala. Na pošti, v cerkvi, za mejo, pri vodi, na trati, doma pri kleti. V šolo ni hodi-la, tedaj daleč naokrog ni bilo šole. Pisanja in čitanja sem jo naučil s lahkoto, bila je bistra in ukaželjna. In prisegla sva si zvestobo s pismeno pogodbo, podpisano z lastno krvjo.

Njena mati mi ni nasprotovala, le oče se je izmikal.

K Svetim trem kraljem sva se se-šla zvečer pri kleti, ne da bi bila ve-dela, da je stari v kleti. Pa se ma-homa odpro vrata, oče zagodrnja ne-kaj predse, jaz pa odkrito:

»Kaj vam ni po volji? Nedavno še ste bili prijazni z menoj in h kleti ste me vabili. In zdaj ste taki?«

Odreže se mi, naj kar pridem z dvema možema, če mislim resno z dekletom.

Z dvema prijateljima sem se torej par dni nato oglašil na Tonkinem domu. Tam je bilo vse pripravljeno, miza pogrnjena, dekle zaprto v kam-ri, da bi nihče od nas ne vedel za njo.

Pa prične prijatelj:

»Dober večer, oče! Snubit smo prišli. V vrtu imate lepo vzgojeno zalo vrtnico, nam zaželjeno. Bili ste ji res skrben oče, a zdaj prosiš zanj drug vrtnar, ki je ne bo nič manj rad imel. Tonko mu dajte!«

»Ne bom se branil, a vprašati mo-ram hčer, če ji je do tega.« In je oče stopil do kamrice, poklical Tonko, ki je odločno odvrnila:

»Tea ali nobenega, je moja volja!«

In zasnujbenka je prisedla, prijeli smo kozarce in trčili na najino srečo. Oče pa je obljubil, da s hčerko dá tudi še štiristo goldinarjev, če bova srečna v zakonu.

Hoteli smo, da bi bila poroka za tri tedne, to pa je bil račun brez krč-marja. Za mesec dni smo poroko od-ložili, ker je zbolela nevesta. Tako sem šele v jutru pustne sobote šel vpraševat v župnišče, če bi se mogel poročiti na pustno nedeljo.

Da to ni mogoče, mi pojasnjuje

župnik. Ker sem vojak-rezervist, mo-

ram imeti dovoljenje polka v Mari-

boru.

Bil sem poparjen, saj pust je pote-

kal, svinje so že bili zaklali, svate

povabili.

Vzel sem denarja in z brzovlakom

hitel v Maribor. Tam sem plačal do-

ni, dramatik, o režiserju, igralcu in njih delu. Ker se posebno ozira na mladinsko literaturo in mladinske odre, bodo ravno te uvodne besede dale mnogo pobude in poguma ravno vzgojiteljem in poznavalcem naše dece. V splošnem moramo reči, da bodo te zbirke naši vzgojitelji zelo veseli. To so same male, toda profinjene igrice, lahko vprizorljive že zato, ker ne zahtevajo nobenih kulis in navlake in ker je vsako igro avtor strokovno-režisersko tako opremil, da tudi laik ne bo imel ž njimi nobenih težav. Ker ni v njih nobenih banalnosti, pač pa mnogo vzgojnih vrednot in dobrin, jih bodo starši zelo radi jemali v roke, še bolj pa otroci, katerim so namenjene. Zato zbirko vsem toplo priporočamo.

d Dunajska vremenska napoved za torek 24. oktobra: Nikakih bistvenih izprememb. Oblačnost v raznih pokrajinah izpremenljiva.

Celje in okolica

c Za poplavljenec. Krajevni odbor Rdečega križa v Celju je na svoji zadnji seji 19. t. m. zopet razdelil 5000 Din kot prvo pomoč poplavljenecem. Sklenil je tudi, da bo Rdeči križ uvedel nabiralno akcijo, da zbere obleko, obuvale in živež za zimo, ko bo treba marsikje priskočiti na pomoč. Določil je tudi večji znesek za nakup kuriva, ki ga bo delil najubožnejšim. O Vseh svetih bo društvo pobiralo na obeh celjskih pokopališčih »Števeni novčič«. Zato prosimo vse, ki bodo ta dan prihajali k grobovom svojih dragih, da počaste njih spomin, naj poklonijo novčič — največjega, ki ga morejo utrpeli v svojem gospodarstvu — in naj s tem pomagajo lajšati bedo.

c O sladkorni industriji v naši državi bo predaval drevi ob osmih na Ljudskem vseučilišču v risalnici meščanske šole g. prof. Janko Čuček iz Celja. Zanimivo in poučno predavanje bodo spremljale mnoge lepe skioptične slike. Ker je g. svetnik inž. Kukovec iz Maribora odpovedal svoje za drevi določeno predavanje, bo namesto njega predaval g. prof. Čuček o gori navedenem predmetu.

c Predavanje o Julijskih Alpah. Savinjska podružnica TK Skale priredi v petek 27. t. m. ob 20. v mali dvorani Celjskega doma skioptično predavanje o Julijskih Alpah. Predaval bo znani alpinist g. dr. Henrik Tuma iz Ljubljane.

c Koncert na kromatični harmoniki. Osmošolec g. Milan Stante je priredil v soboto 21. t. m. zvečer v Mestnem gledališču v korist revnih dijakov dobrodelni koncert na kromatični harmoniki. Gosp. Stante je talentiran muzik, ki se mu pri igranju na kromatično harmoniko pozna dobra

glasbna predšola v celjski Glasbeni Matici. Igra precizno, s temperamentom in dobro tehniko. Instrument zveni v njegovih rokah izenačeno in polno. Tempi so bili tupatam nekoliko prehlavati, sicer pa je igral zelo zanosito in efektivno. Do popolne virtuoznosti mu ne manjka več mnogo. Igral je deset točk, od katerih so bili najbolj posrečeni motivi iz Puccinijeve »Bohème«, Powelov »Gondolier«, sijajni »Furiant« iz Weinbergerjeve opere »Švanda dudak«, Jaklovi »Slovenski biseri« in plesna glasba. Gosp. Stante je prejel lep šopek. Občinstvo, ki je obiskalo ta svojevrstni koncert v lepem številu, je sprejelo vsako točko s prisrčnim aplavzom. Gosp. M. Stante je s svojim koncertom povsem uspel. — R. P.

c Novo izvoljeni okoliški občinski odbor bo imel v sredo 25. t. m. ob 18. svojo prvo sejo v občinski posvetovalnici na Bregu. Na dnevnem redu je zaprisega občinskih odbornikov in konstituiranje občinskega odbora.

c Anton Oražem se srečuje z Abrahamom. V torek 24. t. m. obhaja znani in ugledni krojaški mojster in hišni posestnik g. Anton Oražem v Celju svoj 50. rojstni dan. Jubilant živi že od aprila 1902. v Celju ter deluje ves čas z veliko vnemo v raznih nacionalnih in kulturnih društvih. Svoj čas je bil član in pevec Slovenskega delavskega podpornega društva, sedaj pa je že mnogo let eden najzvestejših članov zbora Celjskega pevskega društva in je že večkrat sodeloval kot pevec v zboru pri gledaliških predstavah v Celju. G. Oražma dičita odločna nacionalna zavest in kremenit značaj. K jubileju mu iskreno čestitamo z željo, da bi še mnogo let v zdravju in zadovoljstvu deloval za srečo svoje ljubljene rodbine in se še nadalje udejstvoval kot nacionalni in kulturni delavec.

c Prijateljem koroške pesmi! V soboto 28. t. m. zvečer priredi moški zbor pevskega društva »Oljke« koncert koroških narodnih pesmi, katerih večino so peli koroški pevci na svoji turneji po Sloveniji. S tem koncertom si hočemo zopet obuditi nekoliko spomin na ono deželo, ki smo jo pred trinajstimi leti 10. oktobra izgubili. Po koncertu ostanemo še skupaj v Narodnem domu na družabnem večeru, ki ga prirejajo Korošci vsako leto v oktobru v prijazen Celju na predvečer njihovega občnega zbora. Koroška pesem, nenadkriljiva v svoji lepoti, Vas pričakuje.

c Na progi Celje—Laško je pričel mestni avtobus, ki od zadnje velike povodnji ni več vozil, v ponedeljek 23. t. m. zopet redno obratovati. Dokler ne bo most čez Savinjo zgrajen, bo za ta avtobus postajališče na Bregu.

kaj piva, smodk in kolkov, da sem prejel dovoljenje za ženitev. In še istega dne sem se pozno na večer oglasil pri župniku.

Prihodnjega popoldne sem se napotil z očetom, starešino, godecem in še nekaterimi na nevestin dom. Tam so čakali še drugi svati.

Ovenčana in vesela nas je sprejela nevesta, za mizo nas posadila, nam vina nalila, starešina pa je napil vsem. Povžili smo juho, meso, prikuho.

Nevesta se je poslavljala od doma, solze so se vlije, mati naju je blagoslovila. Godec pa je udaril marš, da bi lažje stopali odtod.

Nevestica pa še kar joče, samokres poka, da se oznani slovesni dan. Svateje zavriskajo, harmonika zagode.

Pri kleti smo se ustavili in pili šentjanževca. Vseh teh solz pa mi je bilo dovolj in preveč in sem se razjezil nad svati:

»Kaj se cmerite toliko, saj Tonko vedem samo v cerkev in ne v klavnico! Če se vam jo dati toži, pa jo obdržite!«

Opravičevali so se mi, da je to pač tak običaj in bo sreče tem več, čim več bo solz.

O večni luči smo prikorakali do cerkve in kmalu nato sva s Tonko rekla trikrat: »Da!«

Po svetem obredu smo stopili v vas k Matevžu, ki je bil moj svat. Župnik je prišel k nam s kuharico Jerčko. Plesali smo in prepevali, trkal sem s svati, več kakor dvajset kozarcev sem zmetal v kot, da bi bilo več blagoslova.

Nekako ob dveh v jutro smo pogumno krenili na nevestin dom. Svati so kmalu legli, vse prostore so zasedli, jaz pa nisem hotel spati tam, rajši sem jo potegnil sam v deviško kaplanijo. V slovo so mi svateje zavriskali, streljali in cepetali. Spal seveda nisem dolgo, že zgodaj smo se spet vsi zbrali pri maši.

Potem so dospeli še drugi povabljeni, sorodniki in baron z gospo. Spet smo plesali, peli, jedli in pili in še malo legli, pa spet vstali in nadaljevali.

V torek zjutraj smo bili spet pri maši in v veselju nam je minil zadnji dan pusta.

Na pepelnično sredo se nas je lotila spokorjeniška resnost in smo se poslovili.

V nedeljo pa smo se spet sešli, da ponovimo gostijo, in spet nam je bilo dobro.

Tako sem stopil v zakonski stan, ki mi je v dvainpetdesetih letih, preživelih z zvesto in dobro ženico Tončko, naklonil obilo sreče.

c Poseben vlak v Prago. Za veliko ekskurzijo v Prago, Plzen, Karlove vary, Dunaj, Bratislavo in Budimpešto, ki jo priredita »Putnik« in Savez jugoslov.-češkoslovaških lig v času od 11. do 19. novembra, se dobe prospekti pri »Putniku« (Tujsko-prometna pisarna) v Celju, kjer se tudi sprejemajo prijave.

c Izložbe in njih pomen. Izkušnja zadnjih let je pokazala, da je izložba najboljšo sredstvo za privlačenje k nakupu in kot takšna najboljši prodajalec. Zato napredni trgovci polaga največjo pažnjo na moderno, učinkovito urejeno izložbo. Zlasti dekoraterji večjih mest so v tem oziru nam za vzgled. Njih izložbe so prava umetnost, ki tudi v velemestih ustavlja mimoidoče kupce. Da bi pa tudi Celje v vsakem oziru napredovalo in tudi v tem oziru ne zaostajalo, so celjski aranžerji sklenili prirediti v nedeljo 5. novembra tekmovanje najlepših izložb. Združenje trgovcev za mesto Celje je važnost te prireditve z zadovoljstvom priznalo in tudi prevzelo pokroviteljstvo. Upamo, da bo uspeh te prireditve dokazal tudi onim trgovcem, ki še dvomijo o tem, da je okusna in moderno urejena izložba najučinkovitejšo sredstvo in najboljši prodajalec.

c Delovni trg. Od 11. do 20. t. m. se je pri celjski ekspozituri javne borze dela na novo prijavilo 88 brezposelnih (70 moških in 18 žensk), delo je bilo ponujeno za 32 oseb (21 moških in 11 žensk), posredovanj je bilo 33 (za 19 moških in 14 žensk), odpadej je 1 moški, v evidenci pa je ostalo 20. t. m. 452 brezposelnih (426 moških in 26 žensk) napram 406 (384 moškim in 22 ženskam) dne 10. t. m. Delo dobijo: 1 mizar, 1 krojač, 1 brivec, 1 hlapec, 1 pomožni delavec, 1 mizarski vajenec, 4 služkinje, 2 kuharici, 1 tkalka, 1 pletilja in 1 kmečka dekla. Število brezposelnih v zadnjih tednih zopet narašča.

Manufakturno blago

se kupuje, vključ najboljše kakovosti, po izredno nizki ceni pri tv.

Anton Brumec, Celje, Kr. Petra c. 13

c Društvo »Soča«. Po daljšem poletnem premoru hočemo zopet počivati v prvi vrsti naše članske sestanke. Zato vabimo tem potom vse članstvo, da se sigurno udeleži sestanka v četrtek 26. t. m. ob 20. v društvenih prostorih v Narodnem domu, III. nadstr. Vse Primorce in jugoslovenske emigrante sploh, ki še niso člani naše organizacije, tudi vabimo, da se naših sestankov udeleže in obenem vpišejo. Prav posebno pa so dobrodošli vsi domačini, katerim leži količkaj na srcu naše Primorje. To vprašanje zanima nas vse. Zato vabimo tudi Vas, da postanete naš član. Skupno, z združenimi močmi bomo prej dosegli svoj težko zaželjeni cilj. Prijavnice in vsa potrebna pojasnila dobite ob četrtkih v društveni sobi. — Odbor.

c Moški zbor CPD ima pevsko vajo drevi namesto jutri zvečer. Vsi in točno! — Pevovodja.

c Uršulin sejem. V soboto 21. t. m. je bil v Celju običajni letni kramarski in živinski sejem, ki je nudil znatno ugodnejšo sliko nego sejmi v zadnjih letih. Poznalo se je, da je imel hmelj letos dobro ceno. Bilo je mnogo prodajalcev, pa tudi kupcev. Kupčija je bila prav živahna.

c Lastnikom koles v okoliški občini! Županstvo občine Celja-okolice razglašča: Vsi lastniki koles, ki so plačali takso pri davčni upravi v Celju in evidenčnih tablic še niso prejeli, stanujejo pa v območju občine Celja-okolice, se pozivajo, da dvignejo evidenčne tablice v občinskem uradu na Bregu takoj, najpozneje pa do srede 25. t. m. S seboj naj prinesejo občinsko in davčno potrdilo o prijavi in vplačani taksi. Kolesa se naj pripeljejo k plombiranju v četrtek 26. in petek 27. t. m. dopoldne na dvorišče gasilskega doma v Gaberju. S seboj je treba prinesiti 1 Din za plombiranje.

c Čigavo je kolo? V nedeljo 22. t. m. je stražnik pri savinjskem brodu ustavil nekega sumljivega moškega,

ki je imel pri sebi kolo, in zahteval, da se legitimira. Možak je nekaj časa iskal po žepih, potem pa se je hitro pomešal med ljudi in izginil. Kolo, ki ga je pustil stražniku, je znamke »Puch«, štev. 27.618, brez evidenčne številke in vredno okrog 800 Din.

c Pes jazbečar se je zatekel k tapetarju g. Ivanu Strelcu na Glavnem trgu štev. 12. Lastnik dobi psa pri g. Strelcu.

c Izgubljeno in najdeno. V petek 20. t. m. ob 14. je bila na neki klopi v mestnem parku pozabljena temnorjava usnjata ročna torbica z rjavo usnjato denarnico, v kateri je bil bankovec za 5 šilingov, 3 do 5 avstrijskih zlatnikov po 10 kron in nekaj drobiža v skupni vrednosti 500 Din. Dne 20. t. m. ob 11.45 je bila v Prešernovi ulici najdena rjava denarnica z manjšo vsoto denarja; istega dne je bila v celjski okolici najdena rjava ročna torbica z drobna-rjavo, 21. t. m. pa je bila na križišču Kralja Petra ceste in Prešernove ulice najdena usnjata ročna torbica s cigaretno dozo.

c Za nakup šolskih in pisarniških potrebščin ter kreppapirja se priporoča knjigarna K. Goričar vdova, Celje. Blasnikova in Družinska pratika za leto 1934. izšla.

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU

Repertoar:

Torek 24. oktobra ob 20.: »V agoniji«. Gostovanje ljubljanske drame. Abonma.

* »V agoniji«. Ljubljanska drama bo uprizorila v torek 24. t. m. ob 20. v Mestnem gledališču v Celju znano dramo Miroslava Krleža »V agoniji«. Predstava bo v abonmanu. Opozorjamo neabonante, da si takoj nabavijo vstopnice v predprodaji v knjigarni K. Goričarja vdove.

Sport

Celje vodi s 4 točkami!

CELJE, 23. oktobra.

SK Celje : čakovečki SK 1 : 1 (1 : 0)

Zastopnik celjskega nogometa v podslovenskem liginem tekmovanju, SK Celje, je odigral včeraj svojo tretjo prvenstveno tekmo. Nasprotnik mu je bil čakovečki SK, ki je pred kratkim porazil domačo enajstorico v obeh kvalifikacijskih tekmah za vstop v ligo. Celjane torej tokrat ni čakal samo prvenstveni boj, šlo je vsekakor tudi zato, da se čakovčanom čim častneje revanžirajo. Z oslabiljeno postavo jim je uspelo doseči le neodločen rezultat, dasi je vse do 36. minute drugega polčasa bila zmaga na njihovi strani. Nekaj čudnega pa je pri SK Celju to, da ravno sedaj, ko bi bilo najbolj potrebno, ne more odigrati vsaj dveh tekem z eno in isto postavo. Tri tekme, tri različne postavbe in baš vsled tega, od višje sile povzročene spremembe moštva, sta šli po vodi po nepotrebnem dve dragoceni točki. Zdaj, na domačih tleh, je prilika nabrati si točke, spomladi, ko bo treba odigrati razen ene tekme vse na tujih tleh, bo šla za nje bolj trda. Če zahtevamo od SK Celja uspehe, mu bo treba iti vsaj malo na roko.

Domača enajstorica je predvedla včeraj precej raztrgano igro. Manjkalo je povezanosti med posameznimi deli, pred golom pa odločnosti. Kljub oslabiljeni postavi so vodili domači do 36. minute drugega polčasa z 1 : 0, tedaj pa je uspelo gostom po krivdi obrambe izenačenje. Domačim povsem enakovredno igro so pokazali gostje, ki so si glede na veliko prizadevanje izenačenje zaslužili.

Obe moštvi pa sta igrali zelo ostro in je bila tekma tipično prvenstvena borba za točke. Kakih smiselnih kombinacijskih potez, ki bi prinesle uspeh, je bilo v splošnem malo. V živahnem tempu je romala žoga s polja na polje, pred vrati obeh na-

sprotnikov so se stvarjale včasih prav nevarne situacije, ki pa so se skoro vedno zaključile brez težjih posledic. Tekma je prehajala od časa do časa tudi v nepotrebno nabijanje žoge, vsakemu se je kar najbolj mudilo odriniti od sebe žogo, pa naj je postala nato plen tega ali onega. Kakor navadno prvenstvene tekme, tudi večrajšnja nogometna tekma ni prekorajčila nivoja povprečnosti.

Po početnem udarcu Celjanov se je pričela odprta igra, ki je rodila na obeh straneh nekaj več ali manj nevarnih napadov. Celjani so skušali nato uspeti in to se jim je v 17. minuti po Trifunoviću tudi posrečilo. Edini gol polčasa je bil to, kajti ne ena ne druga stran ni več spravila žoge v mrežo. V drugem polčasu se je skrajala ponovila prejšnja igra, nato pa so Celjani nekoliko popustili in tedaj so gostje lahko živahneje napadli. Do 36. minute preko domače obrambe le ni šlo, vsak napad je bil odbit. V 36. minuti pa je uspelo gostom izenačenje. Iz kota lepo streljano žogo so domači sicer odbili, po gneči pa je prišla nato žoga do prostega igralca gostov, ki je z razdalje nekaj metrov z neubranljivim strelom izenačil. Po izenačenju je postala igra vse bolj živahna, gostje so pritisnili, hoteli doseči zmago. Tudi domači so se znašli in prenesli igro na nasprotno polje, vendar pa je uspeh izostal.

Tekmo je sodil g. Cimperman iz Ljubljane, sicer ne brez napake, pa vendar zelo dobro in objektivno. Energično je preprečil vsak poizkus sirove irge. Gledalcev je bilo okrog 600.

SK Celje si je doslej priboril 4 točke, ni še doživel niti enega poraza ter vodi v prvenstveni tabeli s 4 točkami.

Po dosedanjih tekmah je prvenstvena tabela v podsavezni ligi naslednja:

SK Celje	3	1	2	0	8:5	4
Čakovečki SK	3	1	2	0	10:7	4
ŽSK Hermes	4	1	2	1	10:14	4
SK Ilirija	2	1	0	1	7:5	2
ISSK Maribor	1	0	0	1	1:4	0
SK Železničar	1	0	0	1	0:1	0

Rapid še ni odigral nobene tekme.

SK Jugoslavija : SK Laško 4 : 2 (2 : 1)

Popoldne je bila odigrana na igrišču SK Olimpa v Gaberju drugorazredna prvenstvena tekma med SK Jugoslavija iz Celja in SK Laškim. Laščani so morali vsled izključitve enega igralca odigrati skoro vso tekmo z 10 možmi, kar je gotovo pripomoglo k porazu. Tekmo je sodil gosp. Janežič. Gledalcev je bilo okrog 150.

K. D.

Smučarski plebiscit

Smučarjem in tujskoprometnim interesentom v predvarju

Predrsal sem v zadnjih 7 zimah vso Slovenijo, zbral vse poglavito zimskosportno gradivo, rokopis za

ZIMSKI VODNIK PO SLOVENIJI

gre h kraju. Knjižica lahko izide hkrati s snegom za Božič, ako le to hočejo tisti, katerim v prid je bilo to delo izvršeno. Vodnik bi nudil jasen pregled, kaj vse more nuditi Slovenija v beli odeji, bil bi zanesljiv kažipot vsem jugoslovenskim zimskim sportnikom ter še prav posebno v interesu naših hotelirjev, gostilničarjev, planinskih gostišč, železnic, avtobusnih in drugih podjetij.

Zimski vodnik po Sloveniji, lično v platno vezana stvarca žepnega formata, bi imel približno isto obliko, kakor »Sto izletov po Gorenjskem, Dolenjskem in Notranjskem«, nad 200 strani drobnega tiska s srbo-hrvatskim tolmačem. Za splošnim delom je obdelanih XII krajin s hribi in dolinami: Zasavje, Ljubljana, Dolenjsko (2 oddelka), Notranjsko, Gorenjsko (7 oddelkov), Savinjska, Šaleška, Mislinjska dolina, proga Celje-Maribor, Pohorje, Dravska in Mežiška dolina. Iz teh krajin je podrobno opisanih 130 zimsko-sportnih postojank in 170 smučarskih izletov, ome-

njenih nad 200 smučarskih vežbališč, okrog 40 sankališč, vse skakalnice in ledišča. Na knjigi je poleg zimskih sportnikov direktno interesiranih okrog 500 gostišč (tujsko-prometnih interesentov).

Smučarji in gostilničarji! Predvarite, prosim, in se čimprej izjavite: Je-li po 30 letih našega zimskega sporta in turisticke že čas, da izide vodnik, ki podrobno obravnava Slovenijo v zimsko-sportnem pogledu, ali menite, da je za našo revno deželo bolje, da taka propaganda zanjo še nadalje — izostane? Kaj je koristneje za Slovenijo in Jugoslavijo: da nam vedno več gostov (posebno petičnejših) — uha ja čez mejo v Avstrijo in drugam in da tam več potrošijo za ono, kar bi pri nas lahko ceneje dobili, ali pa je pametneje, da jih k nam privabimo? Je-li bolje, da izvedó smučarji, katerim izletom so kos na smučeh in kod ter kako se obvarujejo zablod in opasnosti, ali pa je bolje, da čim več ljudi ponesreči, zbolijo in da se bolnice po nepotrebnem polnijo še s smučarji? Stavlil bi lahko še druga vprašanja, pa ne smem preveč izrabljati urednikove potrpežljivosti.

Povedal sem, kar mi je bilo pri srcu, besedo imate sedaj smučarji in tujsko-prometni interesenti. Ako bo dovolj naročnikov za knjigo, da lahko riskiram tiskovne stroške, bo izšla, ako pa za njo ni dovolj zanimanja in menite, da nam ni potrebna, bom mirno še na ta rokopis zapisal R. I. P. in ga položil a. a., kakor rokopis »Gornji Jadran« in »Karavanke«.

Zimski vodnik po Sloveniji bi stal za subskribente 40 do 45 Din. Čim več naročnikov, tem nižja bo cena. Naročja se po avtorju po dopisnici (prosim za čitljiv naslov), plača pa v teku 14 dni po prejemu knjige po položnici.

Rudolf Badjura,
Ljubljana, Knafljeva 9/I.

Glasi iz občinstva Celje in okolica

Sedim v gostilni za mizo in poslušam, zakaj ni okoliška občina neko zadevo uredila tako, kakor mestna, da je to »škandal«, da se naj okoliška občina ožigosa itd. Meni vsaj ni razumljivo, zakaj bi naj okoliška občina tisto zadevo tako uredila, kakor so si jo zamislili »purgarji«. In posebam v gostilni skoro vsak dan in slišim skoro vsak dan slične očitke. Če ne bi bila povodenj odnesla mestne brvi v parku, bi bila gotovo okoliška občina kriva, da ni bila okoliška Grenadirjeva brv zadosti trdno zgrajena. Obratno: da je okoliška Cesta na grad in v Pečovnik na novo za silo posuta in kljub povodnji — ne da bi bila od mestnega valjarja zvaljana — dobro vozna, to je zasluga okoliške občine — »zasluga« mestne občine pa ni, da sta Aškerčeva in Vodnikova ulica vsled ped globokih kotanj nevozni. Nešteto takih primerov, ki vsi slonijo na mržnji med tu- in onostranskimi občani, katerim se vedno znova obeta »združitev«. Da bi ta le že kmalu prišla!

Po združitvi bo pa le treba na zadnjo stran okoliškega dnevnika zapisati: »Mi slovenski predprevratni celjski mestni purgarji Te bomo ohranili v trajnem spominu, ker si nam v nemškutarskem morju skoro da že potopljenim maloštevilnim slovenskim meščanom bila vedno nacionalna vzorna, ker si nam bila vedno ob vsaki hudi uri varno zavetišče, ker smo se mi slovenski meščani smeli vzgajati v Tvojih tedaj še malih in enonadstropnih šolah — in če ne bi bili tedaj imeli Tebe? Slava Tebi in Tvojim prednikom!« Na neki zaprašen strani teh Tvojih analitam: Neki očak je kljub 10-letnemu bivanju v mestu zaprosil ponovno Ambrožiča za domovinstvo; bil je odklonjen. Ti si mu ga dala, kljub temu, da niti eno noč ni spal na Tvojem teritoriju. Seveda, ker nisi imela nikoli »Nemcev« v parlamentu.

Okoliška občina je bila vedno kmečka in nje občinski očetje kmeti. Ti pa nimajo takšnega smisla za pre-

V ponos mi je perilo

tako lepo in belo
in kakor novo,
če ga perem

ALBUS
terpentinovim milom.

ALBUS terpentinovo milo da bogato mehko peno, odstrani naglo vso nesnago in je tako dan pranja pravi praznik. „ALBUS“ terpentinovo milo učinkuje tako blago, da na mojih rokah pranje ne zapusti niti najmanjšega sledu.

Milo, ki učinkuje tako blago, da varuje roke, je pravo idealno milo za moje perilo, — zatorej za vse dni in za vsako perilo: ALBUS terpentinovo milo.

kooceanske polete kakor meščani, so bolj nazadnjaški — pač »konzervativni«. Ne mečimo mi meščani zaradi tega na njihove njive kamenja, ne delajmo se kakor bi bili danes mi njih varuhi, ne pojdemo na nje le z gorjačami, če oni sami sebi prav ne ustrezajo, temveč skušajmo jih vedno le z dobro besedo in v bratski slogi pregovoriti k sporazumni gradnji širokega »novega mostu«. Da bi bil ta most le skoraj že zgrajen in da bi bil tudi simbol trdne zveze in sloge Celja in okolice!

Malomeščan.

Sokolstvo

Občni zbor Prednjaškega zbora moškega naraščaja v Celju

V nedeljo 15. t. m. se je vršil v Sokolskem domu v Gaberju redni občni zbor PZMN, ki že deluje dobro leto. Ustanovljen je bil na pobudo zelo agilnega sokolskega delavca br. Preloga. PZMN si je stavlil predvsem nalogo, razširiti sokolsko idejo med najmlajše, med one, ki se šele pripravljajo za vstop v življenje. Tako hoče s svojimi tečaji in s svojimi prireditvami prikleniti vsakega na sokolsko telovadnico in ga usposobiti, da bo znal braniti veliko idejo sokolstva. Tako s pomočjo starejših bratov, ki mu pomagajo, vzgaja dobre in močne moči celjskemu Sokolu. Iz poročil odbornikov so bili razvidni uspehi mladih sokolskih idealistov. Moški naraščaj se je udeležil letos vseh sokolskih tekem bodisi v lahkoatletiki bodisi v odbojki. Tudi na raznih izletih so bil naraščajniki lepo zastopani.

Občni zbor je potekal vsestransko lepo in v pravi sokolski disciplini. Navzoči so bili tudi društveni starosta br. dr. Milko Hrašovec, ki je spregovoril nekaj lepih besed, načelnik br. Polšak, prosvetar br. Roš in še več drugih članov, ki se zanimajo za sokolsko mladino. Pri volitvah so bili izvoljeni v novo upravo sledeči bratje: predsednik Božič Pavel, podpredsednik Vidic Franjo, tajnik Grobelnik Avgust, blagajnik Grohar Ervin, prosvetar in statističar br. Plajh Avgust, referent za odbojko Majcen Branivoj, referent za plavanje Mirnik Mirko. V revizorski odbor so bili izvoljeni br. Prelog, Šubic in Marčič.

Mladina, le po tej poti naprej, kajti le v sokolstvu je tvoja moč in bodočnost! — aj —

Dopisi

Konjice

Novi občinski odbor trga Konjice tvorijo naslednji gg: lista JNS: župan Rado Jereb, notar; Alojz Križnič, zasebnik; dr. Ervin Mejak, advokat; Anton Petek, trgovec; dr. Ivo Rudolf, advokat; Avgust Sorman, posestnik; Ciril Vrhovšek, trgovec; Viktor Vagner, upravnik pošte; Ignac Penič, mesar in gostilničar; Avgust Mastnak, višji sodni oficijal; dr. Ante Gorican, zdravnik; Franc Potočnik, posestnik; Jakob Mlakar, posestnik; Stanko Sajovic, postajenačelnik; Matija Kokolj, posestnik; Josip Konec, posestnik. Punktaško-nemška lista: Martin Šumer, trgovec in dr. Franjo Macarol, advokat. Kakor že objavljeno, ima JNS 16 odbornikov, kompromisna lista Nemcev in pristašev bivše SLS pa samo dva odbornika. V začetku tega tedna bo slo-

MAURICE LEBLANC:

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

Ko ga je opazil, je planil z naslonjača pokoncu. Bilo je naslovljeno na »gospoda de Beaumonta Michela«.

»Od Gilberta!« je šepnil.

Samo nekaj besed je bilo v njem:

»Na pomoč, mojster, na pomoč! Meni je zelo, zelo tesno pri srcu . . .«

To noč je Lupin le malo spal; kadar pa je zatisnil oči, so ga mučile strašne sanje.

Četrto poglavje

Poveljnik sovražne tolpe

»Ubogi siromak!« je vzkliknil Lupin, ko je drugo jutro še enkrat prebral Gilbertovo pismo. »Kako mu mora biti hudo, ko ne pride od nikoder pomoči!«

Od prvega dne, ko ga je srečal, je imel rad lahko miselnega in veselega mladega fanta. Gilbert mu je bil tako vdan z dušo in s telesom, da bi se bil dal na njegov ukaz brez upora ubiti. Lupin pa je ljubil na njem pred vsem njegovo odkritosrčnost, zvestobo in vseeli obraz.

»Gilbert,« mu je dostikrat dejal, »ti si pameten dečko. Na tvojemu mestu bi jaz pustil ta poklic in postal rajši poštenjak.«

»Za vami, mojster,« je odvrnil Gilbert in se nasmehnil.

»Torej nočeš?«

»Ne, mojster. Poštenjak dela in se ubija. Tega bi se bil morda v mladosti privadil, če mi ne bi bili ljudje zagrenili vsega veselja do dela.«

»Kdo je bil to?«

Gilbert je molčal. Vselej je umolknil, kadar ga je začel izpraševati o letih mladosti in Lupin je izvedel od njega le to, da je zelo zgodaj izgubil očeta in mater in da se je moral pozneje boriti z življenjem, kakor je pač šlo. Skratka, njegovo preteklost je zakrivala skrivnost, ki je nihče ni mogel odkriti. Tudi oblastva očitvidno niso mogla dognati nič zanesljivega.

»Ubogi fant,« je ponovil Lupin. »Jaz sem kriv, da ga tako zasledujejo. Boj se, da ne bi pobeignila, in zato hité, da bi ju čimprej obsodili in obglavili . . .«

19

Gilbert pa je fant dvajsetih let, ki ni moril in ki sploh ne more biti tovariš morilca . . .«

Žal je Lupin predobro vedel, da tega ne bo mogel nikoli dokazati in da bo moral začeti drugače, če bo hotel Gilberta rešiti. Toda kako?

Nekaj mu je reklo, da je rešitev uganke pri Daubrecquu; čeprav je samemu sebi trdil, da je to nezmišl, tega prepričanja ni mogel omajati. Zato je sklenil, da se zaenkrat ne bo toliko ukvarjal s poizvedbami o dami s sivkastimi lasmi in izdajalcema Grognardom in Le Ballujem.

»Mir, Lupin!« si je dejal. »V mrzlici človek narobe sodi. Torej mir! In pred vsem nobenih sklepov! Nič ne bi bilo bolj neumnega, kakor iskati dalje, preden ne dobiš trdnega, zanesljivega izhodišča. Pojdi za svojim nagonom in ker si vzlic trezni razsodnosti, tako rekoč vzlic logiki trdno prepričan, da se vse suče okoli kristalnega zamaška, ga poišči! Torej boj z Daubrecquom za kristalni zamašek!«

Lupin še ni teh misli izvedel do konca, ko je že po njih usmeril svoje delo. V trenutku, ko je to preiščal, je sedel na neki klopi v ulici Viktorja Hugoja, tri dni po boju v gledališču. Po njegovem ukazu je morala priti Viktorija vsako jutro, kadar je šla na trg, mimo te klopi.

»Da,« si je ponavljal, »vse se suče okoli kristalnega zamaška . . . Če bi ga imel v rokah . . .«

Tedaj je prišla mimo Viktorija, s košarico za zelenjavo na roki. Takoj je opazil, da je nenavadno bleda in razburjena.

»Kaj pa je?« jo je vprašal in vstal, da bi šel s svojo staro dojiljo. Stopila sta v veliko trgovino, kjer je bilo dosti ljudi.

»Vzem!« je šepnila. »Tu imam tisto, kar iščeš.« Vzela je neki predmet iz košare in mu ga stisnila v roko. Bil je kristalni zamašek!

»Kako je to mogoče?« je šepnil; brezmejno se je čudil, da je bila stvar tako hitro in s tako lahkoto opravljena.

Toda bilo je dejstvo, vidno in otipljivo dejstvo. Po obliki, velikosti, po zlatu, ki je krasil facete, je spoznal — pomota je bila nemogoča — kristalni zamašek, ki ga je imel v svojih rokah in si ga je takrat natanko ogledal. Še male udolbine, ki jo je takrat zapazil, ni manjkalo.

Tedaj se je šele Lupinu posvetilo, da ni na pravi poti. Kaj mu pomaga kristalni zamašek, če ne pozna njegovega pomena? Tega bi bil moral spoznati, pre-

den se je začel ukvarjati s to »zamaškovo afero«. Da morda je celo napaka, če ga Daubrecquu vzame.

»Samo nobenih neumnosti!« si je velel, ko je vtikal zamašek v žep. »V tej vražji zadevi napak ni mogoče popravljati.«

Viktorije ni izgubil izpred oči. V spremstvu enega izmed pomočnikov je hodila od pulta do pulta skozi kopico odjemalcev. Potem se je precej dolgo mudila pri blagajni in šla naposled tik mimo Lupina.

Tiho je velel:

»Dobiva se za Jansonovim licejem.«

V neki prazni ulici jo je potem spet dohitel.

»Kaj pa, če mi kdo sledi?« ga je prestrašeno vprašala.

»Ne,« ji je zatrdil, »dobro sem pazil. Poslušaj me. Kje si torej dobila zamašek?«

»V predalu njegove nočne omarice.«

»Tam sva ga vendar že iskala.«

»Da, toda jaz sem davi še enkrat vse prebrskala. Najbrž ga je položil vanj šele minulo noč.«

»In najbrž ga bo hotel iz istega predala tudi vzeti,« je pripomnil Lupin.

»Seveda!«

»In če ga tam ne dobi?«

Viktorija se je hudo prestrašila.

»Povej mi,« je dejal Lupin, »če ga tam ne dobiš — koga bo potem obdolžil tatvine? Zdi se mi, da tebe!«

»Potem ga nesi nazaj in sicer takoj!«

»O moj Bog, o moj Bog!« je stokala. »Samo č tega ni že opazil! Daj mi zamašek nazaj. Hitro! Hitro! Ali slišiš?«

»Tu ga imaš,« je dejal Lupin.

Segel je v žep sojega povrhnika.

»No?« je rekla Viktorija in nastavila roko.

»Vraga,« je dejal čez nekaj časa, »nič več nimam.«

»Ka-a-a-a-j?«

»Častna beseda, ne, ni ga več . . . nekdo mi ga je moral ukrasti.«

In začel se je na ves glas smejati, brez prizvok grenkosti.

Viktorija je bila ogorčena.

»Kako se moreš še smejati!«

»No, to boš menda že priznala, da je stvar kar s da smešna. Zdaj ne igramo več komedije, ampak ča rovniško igro. Kadar bom imel kakšen teden časa bom napisal povest: »Začarani zamašek ali smola nesrečnega Arsena.«

vesna prva seja občinskega odbora, na kateri bodo novoizvoljeni odbor-niki položili svečano prisego ob prisotnosti zastopnika vlade.

Sv. Lenart nad Laškim. V nedeljo 22. t. m. nas je v spremstvu sreskega kmetijskega referenta g. Zupana iz Laškega obiskal trgovec g. Anton Šinkovec iz Celja, znan strokovnjak v lanarstvu, ter je v šolskem poslopju predaval o lanu in izdelovanju prediva. Predavanje je bilo prav ljudno in v resnici poučno. Gosp. predavatelj je podčrtaval napake, ki se delajo zlasti pri izdelovanju prediva, in dal podrobna pojasnila, kako lahko izboljšamo svoj pridelek in izdelek ter tako dosežemo boljšo ceno in dvignemo lanarstvo v dobro nas vseh. Izvajanjem je pazljivo sledilo nad 50 kmetovalcev, kar je za tako razprostrto občino med hribi zelo mnogo. Z veseljem so se kmetovalci prijavi, da hočejo že prihodnjo pomlad posejati posamezne njive z lanom, ki jim donaja za 60 in še več odstotkov bolje nego koruza, pšenica i. dr. Gosp. predavatelj je rad obljubil, da nas bo tudi med letom obiskal ter nam pri najvažnejših delih pokazal pravilno ravnanje, ki se mu je svoj čas v bratski češkoslovaški republiki priučil. Obljubil nam je tudi poučne brošure, ki jih bo kr. banska uprava, ki se močno zanima za povzdigo lanarstva, z njegovim sodelovanjem v kratkem izdala in porazdelila. Gosp. predavatelj nam je dalje zagotovil, da so se tovarne lanecega olja pri nas izjavile pripravljene, da posodijo poljubne množine lanenega semena za posetev. Zahvaljujemo se g. predavatelju za njegov trud, pozivamo pa tudi druge občine, da ga povabijo k predavanju o lanarstvu. Tako si bodo marsikaj izboljšali v svojem gospodarstvu in obenem koristili splošnosti.

Neki stari avstrijski uradnik je bil imenovan za vodjo svojega urada. »Kaj ste delali, so ga vprašali, »da ste dosegli to odlikovanje.« Stari uradnik se je nasmehnil: »Nič, a to zelo dolgo.«

Oglašujte!

Kino

Kino Union. Ponedeljek 23. t. m.: »Tajfun«. Veličasten zvočni film po znameniti drami Melhiorja Lengyela. V glavnih vlogah Valerij Inkišinov, Li'ane Haid, Viktor de Kowa in Veit Harlan. Zvočna predigra. — Torek 24., sreda 25. in četrtek 26. t. m.: »Renegati«. Krasen zvočni film iz življenja francoske tujske legije. V glavnih vlogah Warner Baxter, Myrna Loy, Noah Beery in Bela Lugosi. Zvočna predigra. — Prednaznanilo: »Sezona v Kairu« (Willy Fritsch in Renata Müller).

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kusi in pritliklin se odda stranki brez otrok v Trubarjevi ul. 7 (Savinjski dvor) s 15. novembrom. Pojasnila daje g. Vodlak, Celje, Gregorčičeva ul. 3, dopoldne.

Papir

vsake vrste in pisarniške potrebščine po nizkih cenah se dobijo na veliko in drobno v knjigarni

Franc Leskovšek
Celje, Glavni trg 16

Franjo Dolžan

Celje
Za kresljo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerno — Postrežba točna in solidna

Kupim dobro ohranjeno, srednje veliko

železno peč

Ponudbe na upravo »Nove Dobe«.

Zelo lepa meblovana soba

zračna in solnčna, se odda 2 gospodoma ali 2 gospodičnoma, event. z zajutrkom. Naslov v upravi lista.

Mirna stranka

brez otrok išče eno- ali dvosobno stanovanje. Ponudbe na upravo lista.

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob in kuhinje, z vsemi pritliklinami, in stanovanje, obstoječe iz sobe in kuhinje, z vsemi pritliklinami, se odda s 1. novembrom. Naslov v upravi lista.

LEO INKRET
INSTALACIJSKO PODJETJE
CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Biblioteka

velika izbira novih slovenskih in nemških knjig, ves dan odprta. Papirnica in knjigarna

Neckermann, Celje

Slomškov trg 4, nasproti župne cerkve.

Sprejemem hišnika

brez otrok, penzionista, ki bi opravljal vsa hišna in vrtna dela. Nudim prosto stanovanje in plačo v gotovini. Naslov v upravi lista.

Dvosobno stanovanje

se odda na hribu sv. Jožefa. Naslov v upravi lista.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštani